

Dictum

Artikel 5, lid 3, van verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 moet aldus worden uitgelegd dat een stakingsactie die is begonnen na de oproep daartoe van een vakbond voor het personeel van een luchtvaartmaatschappij die een vlucht uitvoert, waarbij de voorwaarden van de nationale wettelijke regeling en in het bijzonder de daarin bepaalde aanzegtermijn worden geëerbiedigd, die ertoe dient de eisen van de werknemers van deze luchtvaartmaatschappij kracht bij te zetten en waarbij zich een personeelscategorie heeft aangesloten die nodig is voor de uitvoering van een vlucht, niet onder het begrip “buitengewone omstandigheid” in de zin van deze bepaling valt.

(¹) PB C 85 van 23.3.2020.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 24 maart 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Justice of England and Wales, Family Division — Verenigd Koninkrijk) — SS / MCP

(Zaak C-603/20) (¹)

(Prejudiciële verwijzing – Prejudiciële spoedprocedure – Ruimte van vrijheid, veiligheid en recht – Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken – Verordening (EG) nr. 2201/2003 – Artikel 10 – Bevoegdheid ter zake van ouderlijke verantwoordelijkheid – Ontvoering van een kind – Bevoegdheid van de gerechten van een lidstaat – Territoriale werkingssfeer – Overbrenging van een kind naar een derde staat – Gewone verblijfplaats in die derde staat)

(2021/C 189/06)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

High Court of Justice of England and Wales, Family Division

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: SS

Verwerende partij: MCP

Dictum

Artikel 10 van verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1347/2000, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 2116/2004 van de Raad van 2 december 2004, moet aldus worden uitgelegd dat het niet van toepassing is op een geval waarin wordt vastgesteld dat een kind op het tijdstip van indiening van het verzoek betreffende de ouderlijke verantwoordelijkheid zijn gewone verblijfplaats in een derde staat heeft verworven, nadat het naar die staat was ontvoerd. In een dergelijk geval zal de bevoegdheid van het gerecht waarbij de zaak aanhangig is gemaakt, moeten worden bepaald aan de hand van de toepasselijke internationale verdragen of, bij gebreke van een dergelijk internationaal verdrag, overeenkomstig artikel 14 van deze verordening.

(¹) PB C 28 van 25.1.2021.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Madrid (Spanje) op 15 januari 2021 — ZA, AZ, BX, CV, DU en ET/ Repsol Comercial de Productos Petrolíferos S.A.

(Zaak C-25/21)

(2021/C 189/07)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Madrid